

Beskaffenhed, og de have saa mange Fordele, at de bør yde en større Betaling. Desuden vil denne Foranstaltning, at man tager en højere Pris for en Iltogsbillet, bevirke, at Togene blive mindre overfyldte, og ogsaa virke i den Henseende til stor Fordel for Jernbanedriften.

Jeg er meget glad over, at disse ulidelige Indskrivningspenge blive afskaffede. Derimod er jeg ikke fornøjet over, at man har fastholdt de 20 Kilogram som Grænse for Fribefordring af Rejsegods. 25 Kilogram passer meget bedre, og navnlig maa jeg bemærke, at de ubemidlede Folk, der rejse, for det meste have saadanne Kufferter, som veje en stor Del af de 20 Kilogram, saa de have næsten intet frit. Enhver, der har bedre Raad, kan købe Kufferter, der kun veje 5 til 6 Pd. og have altsaa her en Fordel. Det er en aldeles udemokratisk Foranstaltning, for dem, der have tunge Kufferter; de komme til kort.

Til Slutning skal jeg gentage, hvad jeg først bemærkede, at jeg i Princippet slutter mig til Forslaget, og dertil føje, at hvis mange her hjemme have været stolte af og glædet sig over de særdeles lave Takster, som vi have paa vore Jernbaner, have troet og ment, at det var et overordentligt Fremskridt, maa jeg sige, at den Betragtning hviler i høj Grad paa en Illusion. Ja, hvis det var saadan, at vi havde skaffet Mulighed for, at Folk her i Landet kunde rejse billigere, det vil sige, at det virkelig kostede mindre, var det et stort Fremskridt, men at skrive paa en Billet: 15 Øre, naar den koster 20 Øre eller 25 Øre, kan jeg ikke anerkende for noget Fremskridt.

V. Lunn: Jeg bad kun om Ordet, for at ikke en fuldstændig Tavshed fra min Side skulde blive Genstand for Mistydning. Jeg skal vel vogte mig for at foranledige, at denne Debat skal fortsættes ud over i Dag, og jeg skal derfor fatte mig i meget stor Korthed.

Hvad Realiteten af den foreliggende Sag angaar, er jeg fuldt ud enig med dem af mine Meningsfæller, der have talt, nemlig det ærede Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) og nu sidst det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (G. Hansen). Og hvad Formaliteten angaar, da forstaar jeg slet ikke den ret skarpe Bebrejdelse, der fra et æret kongevalgt Medlem (H. N. Hansen) og senere fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen) er rettet mod den højtærede Minister, fordi han har forelagt

Lovforslaget. Jeg begriber ikke, hvorledes Ministeren skulde bære sig anderledes ad. Jeg kan lige saa lidt som Ministeren lukke Øjnene for, hvad der i sin Tid skete her i Tinget. Jeg sad i Landstinget paa den Tid, man vedtog Takstloven, og har ikke glemt, at Landstinget under den senere Justitsminister Rumps Førelse — han var jo i mange Aar Landstingets Fører i Jernbanesagen — gik ind paa at vedtage denne Lov i al Hast, i Løbet af ganske faa, 4—5 Dage, paa Betingelse af, at der til Lovforslaget blev knyttet den ret ekstraordinære Bestemmelse, at Loven udløb af sig selv den 1ste April 1901, Tinget vilde da have det i sin Haand, om det vilde vedtage eller ikke vedtage en Forlængelse af Loven. Under de Forhold ser jeg ikke, at der fra Ministerens Side var noget som helst andet at gøre, end nu at forelægge et Lovforslag. Han har ikke haft Anledning til, ikke en Gang kunnet beskæftige sig med, om dette Lovforslag kunde blive gennemført under den foreliggende politiske Situation og alle de andre Forhold, der foreligge i denne Samling. Han har, som sagt, kun maattet forelægge dette Lovforslag. — Hertil kan jeg indskrænke mig, idet jeg har sagt, at jeg i Realiteten er enig med Ministerens Forslag. Jeg er, som mine Meningsfæller, noget i Tvivl, om han paa hvert enkelt Punkt har ramt de rette Satser, men jeg antager, at hele Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og der vil da disse Detailsager kunne blive Genstand for Forhandling.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede kongevalgte Medlem, der talte før (H. N. Hansen). Jeg deler den Beklagelse, som det ærede Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) fremkom med før, over, at det ærede kongevalgte Medlem har som Formand i Kommissionen givet en aaben Redegørelse for Kommissionens Arbejde. Og jeg bebrejder det ærede Medlem endnu mere, at han ved Siden af, at han som Formand i Kommissionen har tilsendt Ministeren et Aktstykke, tillige har tilsendt Tingets Medlemmer dette, og har givet det Udseende af, at det er en Skrivelse, der er ekspederet fra Kommissionen til Ministeren. Det er nemlig ikke Tilfældet. Saa og saa mange Medlemmer af Kommissionen have ved Afstemning i Kommissionen forlangt af Formanden, at han ikke maatte give i et da affattet Udkast til en Skrivelse Ministeren Raad med Hensyn til, hvad han skulde gøre i denne Sag. Altsaa, den Skrivelse, der da var affattet, har Kommissionen forhindret Formanden